

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

Novae Additiones Ad Notas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

In quo nil aliud quam fratrum sola voluntas
 Ex tua quas villis iussio reddiderat.
 Reddis eas, Cæsar, Martini pro veneratu,
 Domini seu precibus semper amabilibus
 Perpetui, necnon Briccij turamine sancti,
 Proque aliis reliquis, ô paradise, tuis.
 Immo magis pro te, Iesu salvator amate,
 Sis ut ei vita denique perpetua.
 Pro famulis nobis etiam oratoribus aptis,
 Quos sitis obruerat, frigus, & atra fames.
 O Rex, ô reverende, fiat renovatio fixa
 A mercede tua sive salute tua.
 Prævaleat regale decus, superetque potestas
 Regum de more qui colere bonum.
 Præceptum genitoris, avi, proavi renovasti.
 Hoc stet, in honore maneat, hoc nec obire queat.

Quod tua sancta manus nuper firmavit honestè
 Præcepti serie, prorsus eat stabile.
 Quid facient alij Regis mutatio tanti
 In factò hoc fuerit si hoste vigente malo.
 I procul atque procul scelus hoc crudele per
 omne.
 Tu propè justitia vince nociva, fuga.
 Quas laudes tibi, quas grates, quæ carmina
 David,
 Quod par dulce melos, vox lira, corda canet.
 Nos liquidem psalmos, Missas speciale precamur,
 Psillemus pro te, conjuge, prole, pie.
 Sic nostri verè post nos quicunque futuri
 Assiduas fundent multiplicetque preces.
 Sint tibi spes, virtus, lumen, victoria, Christus,
 Pax, laus continuè, Rex bone David ave.

FINIS.

NOVÆ ADDITIONES AD NOTAS.

Pag. 997. linea 56. post esse debere adde.
 Alibi pueros vigis non cædunt, sed eorum
 aures vellunt, præsertim in Gallia Narbonensi.
 Pag. 1064. linea 9. post vocem Meldensis
 adde, & ex veteri charta Patriciacensi edita à Pe-
 ratdo in monumentis historiæ Burgundicæ pag.
 42. Proclamantes quod non deberent epi/copalem
 receptionem facere apud sanctum Marcellinum,
 qua capella est, non vicus publicus, Burchardus
 confirmat &c.
 Pag. 1094. linea 5. adde. Offonis villæ mon-
 asterij dicati in honore sancti Leodegarij marty-
 ris mentio extat in præcepto Ludovici Transma-
 rini quod à Perardo editum est in monumentis hi-
 storiciæ Burgundicæ pag. 165.

Pag. 1104. post lineam 43. adde sequentia.
 CELLA FRAXILLII] Certum est monaste-
 rium illud fuisse situm in Vasconia. Fortassis in
 diocesi Auscensi, cum Cimorræ præponatur. In
 chartulario monasterij Cimorrensis legitur San-
 saltrum de Cella Fraxilli fecisse conventionem ut
 Sansfuri de Agun acciperet filiam suam nomine
 Sancia uxorem. Qui cum vellet facere nuptias,
 Guillelmus de Beccava contraxerat ei, quia erat
 senior ejus. Hoc audiens Sansfuri, dedit ei quin-
 que solidos ut eam à toto relinqueret & firmaret
 sibi Sansfuri generum suum & omnem proge-
 nem ab ea descendemem. In eodem chartulario
 reperitur mentio cujusdam Militis cui nomen erat
 Fortoni de Cella Fraxilli, qui vivebat anno
 M C X X I I I I. Fortean Cella Fraxillij monaste-
 rium est quod hodie dicitur Cella-Medulphi,
 vulgò Saramon, in diocesi Auscensi.

CIMORRA] Sic scribunt omnes veteres. At
 in tomo quarto Gallie Christiane scriptum est
 Simorra. Vetus monasterium beate Mariæ Vir-
 gini dicatum, in quo servantur reliquie sancti
 Ceratij & sancti Saturnini. Istius monasterij hos
 Abbates fuisse reperio in vetustis tabulis.

Forto, sive Fortunus, circa annum 1020.
 Otto Archiepiscopus Auscensis, circa an-
 1030.

Pontius anno 1055. & 1068.
 Gastonus.

Astarus.

Lærus, Astaris successor, circa an. 1070.
 Bernardus, Læri successor.

Pontius Episcopus Bigorritanus, circa an.
 1076.

Petrus de Petiano, an. 1080. & 1090.
 Vvillelmus an. 1118. & 1122.

Petrus 1143. 1146.

PICIANO] vulgò Pessan in diocesi Aus-
 censi. Vetus charta Cimorrensis monasterij: Et
 mihi remansit hereditas monasterium quod vulgò
 dicitur Pessiano in honore constructum sancti Ar-
 changelij Michaelis, situmque in territorio Asta-
 riacensi.

S. SAVINI] in valle Levitanensi & diocesi
 Turbiensi. Vide historiam Benearensem illustris-
 simi viri Petri de Marca Archiepiscopi Parisiensis
 lib. 9. cap. 2.

Pag. 1206. linea 19. adde. Karolomannus Lu-
 dovici Balbi filius confirmavit anno DCCCLXXXI,
 commutationem factam inter Geilonem Episco-
 pum Lingonensem & Baldricum fidelem Regis;
 ut pater ex ejus præcepto, quod Perardus edidit
 in monumentis historiæ Burgundicæ pag. 158.

Pag. 1207. linea 41. post Domini magna est
 adde. Heic tamen magnus dies non significat
 diem Paschatis, sed feriam quintam sancte heb-
 domadae, qua penitentes reconciliabantur. Ca-
 pitula Herardi Archiepiscopi Turonensis cap. 14.
 in die magno cana reconciliandi. Alibi dies mag-
 nus &c.

Pag. 1228. linea 65. adde. Vide supra pag. 1181.

Pag. 1233. linea 57. adde. Vide capitula Ka-
 roli Calvi tit. XXV 111. cap. 12.

Pag. 1266. linea 24. adde. Vetus glossarium
 collectioni Dionysij Exigui additum in veteri co-
 dice sancti Stephani Metensis qui nunc habetur
 in bibliotheca Colbertina: Sediciosus, id est, quò
 risos & dissensiones vel injurias necnon qui dicitur
 in rustica parabola ungarib.

Pag. 1267. linea 64. scribe sic. OCCASIO-
 NIBVS] Veteres libri & editio Sirmondi ha-
 bent occupationibus. Nos tamen mutavimus &c.

Pag. 1269. linea 46. adde. Eccardi porrò Co-

GGgg ij

mitis mentio plurima extat in monumentis historiarum Burgundicæ à Perardo editis pag. 22. & seqq. ex quibus colligitur filium illum fuisse Childebranni & Donnane, uxores porrò habuisse Aldegundem & Richeldim, & vixisse sub imperio Ludovici Pij & Karoli Calvi.

Pag. 1283. post lineam 24. adde sequentia.
SIGNVM BOSONIS] Karolus Calvus in præcepto pro monasterio sancti Benigni Divionensis apud Petardum in monumentis historiarum Burgundicæ pag. 154. *Bosa karissimus noster Dux & Missus Italia sacrique palatii nostri Archimister.*

Pag. 1283. linea 33. post illa verba debere dari adde. Fragmentum porrò istud epistolæ Leonis IV. sumptum esse ex ea quæ ad Episcopos Britanniarum scripta est docet Paschalis II. ad Baldricum Noviomensem seu Tornacensem Episcopum scribens. *Idem etiam Leo, inquit, Episcopus Britanniarum scribens, illis tantum Ecclesiis quæ plebes vocantur debentur decimæ indicat, ubi sacrosancta dantur baptismata.* Vvalafridus Strabo &c.

Pag. 1294. post lineam 57. adde sequentia.
INIVRIA] Dubium non est quin legi heic debeat *incuria*. Similem errorem nos olim sustulimus ex libro primo Salviani adversus avaritiam, uti observatum illic est pag. 419. secundæ editionis.

Pag. 1300. post lineam 56. adde sequentia.
HABEAMVS VESTRAM LICENTIAM] Iure tum per omnes provincias recepto, is qui electus erat Episcopus, si de Ecclesia ipsa non erat ad quam eligebatur, ordinari non poterat ad cathedram illam sine consensu Episcopi sui, ut patet etiam ex hoc loco. Extat autem in signe huius rei exemplum apud Franciscum Bernardinum Ferratum in libro 1. cap. 5. de antiquo ecclesiasticarum epistolarum genere pag. 29. epistola nimirum Ragemberti Episcopi Vercellensis ad Andream Archiepiscopum Mediolanensem, quam heic describendam esse putavimus operæ pretium.

In nomine Patris & Filij & Spiritus sancti A. Reverendissimo omnique sacra veneratione colendo Patri Andree sanctæ Mediolanensis

Ecclesie Archiepiscopo Ragembertus sanctæ Vercellensis Ecclesie humilis Episcopus presentem & æternam in Domino felicitatem. Quia factis apicibus vestris Valfredum Ecclesie nostræ Subdiaconum vobis consecrandum Ecclesie Ipoediensi ad votum cleri & populi Præfulem expetitistis, nefas à nobis aliquid sanctis petitionibus vestris denegari existimantes, juxta morem & reverentiam canonicæ definitionis usque ad gradum Subdiaconi nostrorum prædecessorum sollicitudine promotum paternitati vestræ ad episcopalem cathedram Domino adminiculante concedimus promovendum. Ne ergo de ipsius vita & conversatione præsentis occasione quippiam almitati vestræ necesse sit ambigere, præsentibus humilitatis nostræ litteris eum profecti sumus, quibus illum in sacrosancta religione, in quantum audivimus & cognovimus, atque humana fragilitas existimare sufficit, hæcenus conversatum fuisse testificamur, eumque ad ministerium peragendum satis profitemur idoneum; de cuius etiam commendatione, ut omnis ambiguitas abstergetur, Græca elementa cum proprij suppuratione numeri dignum duximus inferenda, Patris scilicet & Filij & Spiritus sancti primam litteram, Petri Apostoli primam litteram, nominis quoque nostri primam, vestri secundam, fratris proficentis tertiam, civitatis nostræ quartam, quarum numerus in summam deductus ipsas habet litteras consequenter adjunctas. Sed & numerum præsentis Indictionis eidem suppurationi, sicut ratio dicitur, credidimus adjiciendum. Addidimus præterea nonagenarium & nonum numerus, quibus divinæ figuræ jurisjurandi sine dubio patenter exprimuntur arcana. **DCCCXXVII.** $\omega, \upsilon, \alpha, \pi, \rho, \tau, \delta, \nu, \xi, \alpha\mu\delta$. Data Vercellis anno incarnationis Domini nostri Iesu Christi **DCCCIV.** Indictione **VII.**

Pag. 1301. linea 2. adde. Adalbero Metensis Episcopus subscripsit anno **DCCCIII.** præcepto Ottonis Imperatoris pro monasterio S. Vitoni Viridunensis, & illic vocatur *Metensis Ecclesie Archimandrita*, ut fidem facit Meurissius in historia Episcoporum Metensium pag. 312.

F I N I S.